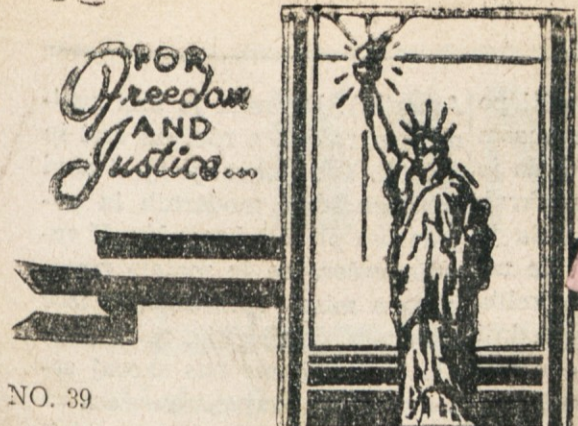

AMERIŠKA DOMOVINA

France Gorše
665 Woodward
Brooklyn, N.Y. 11222
5-25-6

AMERICAN IN SPIRIT
ALSO IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, FEBRUARY 25, 1969

STEV. LXVII — VOL. LXVII

AFL-CIO je podprla idejo unije policajev

Njeni člani se bodo odpovedali pravici štrajka.

BAL HARBOUR, Fla. — Predsednik AFL-CIO je izjavil na seji glavnega odbora, da Zveza topla podpira idejo o organiziranju policajev v skupno unijo. Meany misli, da se bo vanjo prijavilo najmanj 300.000 policajev. Unija bo nekaj posebnega. V njenih pravilih bo predvideno, da se njeni člani odpovedujejo pri mezdni pogajanju pravici do štrajka. Meany je to stališče v imenu AFL-CIO odobril.

AFL-CIO je dalje sklenila, da zapusti Mednarodno konfederacijo svobodnih unij, ki je bila pred 20 leti ustanovljena kot protiutež proti podobni konfederaciji, ki je pa padla pod komunističen vpliv. Svoj korak utemeljuje s tem, da konfederacija svobodnih unij razmetava denar in da nekatere njene članice iščejo stike s komunističnimi ujednimi. Najbolj pa zameri Meany tej konfederaciji, da se je vmešala v njegov spor v voditeljem avtomobilske unije Reutherjem.

Sicer pa tudi v komunistični konfederaciji ne more biti vse v redu. Tam je dolga leta gospodaril po svoje generalni tajnik, ki je bil obenem zaupnik Kremlija. Sedaj se pa mož ne more sprijazniti z moskovsko politiko na Českoslovaškem. Zato bi ga Kremlj rad spravil z mesta generalnega tajnika. Poslal je samega Šelepina, člana prezidija ruske komunistične stranke, po svetlu na agitacijo proti generalnemu tajniku, pa menda Šelepin ni nič kaj dobro odrezal. Tako je tudi komunistična Konfederacija delavskih unij postala težka briga za Kremlj.

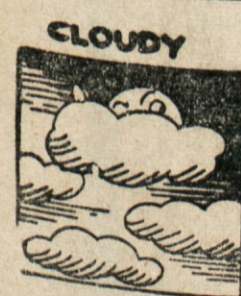
Bivši kralj Savd umrl

ATENE, Gr. — Bivši savdski kralj Ibn Abdul Azziz je včeraj umrl tu zadet od srčne kapje v starosti 67 let. Savdsko Arabijo je vladal od smrti svojega očeta pa do leta 1966, ko ga je njegov mlajši brat Fejsal odstavil in se sam povzpela na prestol.

Pokojni Savd je bil znan po svoji vdanosti razkošju in razkošnemu življenju, kar bratu Fejsalu ni bilo prav. Fejsal je hotel, da dohodek izrabljanja petrolejskih polj porabi za gospodarski in kulturno-socialni napredek Savdske Arabije. Ko Savd teh nasvetov in zahtev ni maral poslušati, ga je Fejsal enostavno potisnil s prestola najprej kot regent, nato pa si je prevzel sam še kraljevski naslov. Odstavljeni kralj je živel eno leto v Egiptu, lani v decembru pa se je vrnil v Atene.

Truplo pokojnega kralja so prepeljali v Riad, glavno mesto Savdske Arabije, kjer bo po javnem žalovanju slovesen pogreb.

Če se zgodi nesreča, vam ne more nihče pomagati, če se nite držali prometnih predpisov.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno z naletavanjem snega. Najvišja temperatura okoli 40.

Novi grobovi

Anna Mayer
Po dolgi bolezni je včeraj umrla v Cleveland State Hospital 56 let stara Anna Mayer s 7104 St. Clair Ave., roj. Grze v Clevelandu, od koder je odšla s starši kot otrok v Loški potok v Slovenijo, pa se l. 1930 vrnila v ZDA, žena Johna, mati Johna W. Jr., sestra Johna Grze (Euclid), Rudolfa, Jožeta in Angele (vsi trije v Sloveniji). Pokojna je bila članica KSKJ št. 219, ADZ št. 6 in SZZ št. 32. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebn. zavoda na St. Clair Avenue v četrtek ob 8.45 zjutraj, v cerkev sv. Frančiška ob 9.30, nato na Kalvarijo.

V letalski nesreči na Formozi mrtvih 5 Amerikancev

TAIPEI, For. — Nacionalno kitajsko potniško dvomotorno turbo-prop letalo Far Eastern Air Transport se je vnelo in padlo na tla, pri čemer je bilo 36 oseb mrtvih, med njimi 5 Amerikancev.

Letalo se je dvignilo z letališča pri Kaohsiungu, pa je 10 minut kasneje sporočilo, da motorji ne delujejo v redu in prosilo za nujen pristanek. Predno je do tega prišlo, se je v zraku vnelo in treščilo na zemljo na robu mesta Tainan.

Romuni bodo volili

BUKARESTA, Rom. — V Romuniji imajo 2. marca volitve v narodno skupščino. Vodniki partije in vsi drugi kandidati vneto obiskujejo volivce in jih razlagajo vladne načrte. Volitev se seveda udeležuje le Komunistična partija, drugih političnih strank v Romuniji ni.

Velikanske razdalje

BERKELEY, Calif. — Najbližja zvezda stalnica je oddaljena od Zemlje 25.500 milijonov milj.

Rdeče sile sposobne le za kratko ofenzivo

Ameriški vojaški strokovnjaki sodijo, da rdeči nimajo sredstev za več kot 10-dnevno ofenzivo na področju Saigona.

SAIGON, J. Viet. — Ameriško vojaško poveljstvo je rdečo ofenzivo pričakovalo, saj jo je gen. C. Abrams napovedal že dan v naprej. S stalnim patroliranjem ozemlja so ameriške in južnovietnamske sile rdečim onemogočile priprave, zlasti nakopičenje potrebščin in vojaštva za kako obsežno in dolgotrajno ofenzivo na glavno mesto. V njegovi bližini so zajele v zadnjih mesecih sorazmerno velike količine hrane, orožja in streliva.

Napad na vrsto mest in vojaških postojank v nedeljo naj bi imel po sodbi ameriških vojaških vodnikov namen pritegniti vso pozornost ameriških in južnovietnamskih oboroženih sil ter tako olajšati rdeči pehoti približanje postojankam, s katerih naj bi te začele napad na samo mesto, oziroma cilje, ki so jih za to določili. Kakih 40.000 rdečih je v bližini mesta pripravljenih za napad.

Rdeči so izstrelili na mesta in postojanke v okolici Saigona preko 2300 raket in min, kar je vsekakor veliko število za razmere v vojskovanju v Vietnamu. Napad je že po prvem dnevu precej popustil in ni bil niti v začetku tako hud, kot je bil lani za TET. Ameriški vojaški govornik je dejal, da bo ofenziva končala s polno polomijo. Rdeči morajo doseči svoje cilje v teku 10 dni, ker za dalj nimajo zalog.

Doslej so bili najhujši boji pri Long Binhu in Bien Hoa, ameriških vojaških oporiščih severno od Saigona. Rdeči so zavzeli in nekaj časa držali celo železniško postajo v Bien Hoa, kjer je glavni ameriški armadni stan.

Iz slov. naselbin

PORTERVILLE, Calif. — Tu je 12. februarja umrl 68 let stari rojak Jože Kočvar, doma iz Ručertne vasi, fara Černomelj. V Clevelandu zapušta sestro Ano Tomšič, v starem kraju pa tri sestre.

McCormack se je izjavil za protiraketno obrambo

WASHINGTON, D.C. — Govornik Predstavnikega doma John W. McCormack je prišel do zaključka, da naj Kongres podpre gradnjo obrambe proti medcelinskim raketam. Tako se je postavil na nasprotno stališče vodnikov Senata M. Mansfielda in E. M. Kennedyja, ki sta se oba izjavila za ustavitev te gradnje, dokler razgovori s Sovjetsko zvezo ne pokažejo, ali je sporazum z njo o omejitvi stateških raket, ofenzivnih in defenzivnih, mogoč ali ne.

McCormack primerja sedanjo razpravo o smotnosti gradnje protiraketne obrambe s sporom v času Trumana o gradnji vodikovih bomb. Sprašuje se, kaj bi bilo, da so se Združene države takrat odločile, da vodikove bombe ne bodo razvile, čeprav so vedele, da Rusi na tem delajo. Pripominja, da Rusi vsekakor ne bi dali Združenim državam priloženosti, da bi jih dohitele, če bi se jim posrečilo jih prihiteti. To velja po njegovem tudi sedaj za izpolnitev in gradnjo obrambe proti medcelinskim raketam.

Lani prišlo v SFRJ 20 milijonov tujcev

BELGRAD, SFRJ. — V preteklem letu je prišlo v Jugoslavijo preko 20 milijonov tujcev in je tam pustilo 220 milijonov dolarjev. Vsekakor lep dohodek tujskega prometa. Pred 5 leti niso dobili od tega niti petino te vsote!

— Nova Gvineja je drugi največji otok na svetu.

NIXON OBJAVIL NAMERO POGAJANJ S SOVJETIJO

Predsednik ZDA je v svojem govoru pred svetom NATO objavil namero pogajanj s Sovjetsko zvezo ob primerem času, toda šele po skrbni pripravi in razgovorih z zavezniki NATO. Po razgovoru z glavnim upravnikom Skupnega trga Belgijcem J. Reyjem se je zahvalil Nixon Belgijcem za ljubezniv sprejem in poletel v London. Jutri zjutraj poleti od tam v Bonn v Nemčiji.

BRUXELLES, Belg. — Predsednik R. M. Nixon se je po prihodu v mesto razgovarjal v nedeljo najprej s kraljem Baudouinom, nato pa skupaj z državnim tajnikom Rogersom in svetovalcem Kissingerjem s predsednikom belgijske vlade Gastonom Eyskensom in z zunanjim ministrom P. Harmelom. Sele pozno se je podal počivat v hotelu Hilton.

Včeraj je govoril svetu NATO v glavnem stanu. Poudaril je, da je prišel "delat, ne se udeleževati slavnostnih sprejemov, povpraševati, ne vztrajati, se posvetovati, ne prepričevati, poslušati in se učiti in izmenjavati misli ter pogleda". Dejal je, da je minil čas oboroženega nasprotovanja in da je nastopil čas razgovorov.

"V primerem času in po dobri pripravi bomo začeli pogajanja s Sovjetsko zvezo v široki vrsti vprašanj, katerih nekatera bodo neposredno zadevala naše evropske zaveznike," je razlagal Nixon članom sveta NATO.

Ob svojem prihodu v Belgijo je v kratkem pozdravnem govoru spomnil na to, da je bil Bruxelles v dveh vojnah bojišče, cilj njegovega obiska, je dejal predsednik, je prepričati, da bi bil to znova. Cilj njegove poti v Evropo je iskanje "trajnega miru", kot ga je pred 50 leti iskal predsednik ZDA W. Wilson.

DeGaullovi načrti

Po obisku v glavnem stanu NATO se je razgovarjal R. M. Nixon z vodnikom uprave Skup-

nega trga Belgijcem Jeanom Reyjem. Skupni trg ima namreč tudi svoje središče in glavne pisarne v Bruxellesu, podobno kot NATO. Oba sta v zadnjih dneh v ospredju zanimanja zaradi razgovora predsednika De Gaulleja z britanskim poslanikom v Parizu Soamesom 5. februarja letos, tekom katerega je De Gaulle predložil Britaniji, naj zapusti NATO in se pridruži Franciji, Nemčiji in Italiji v novem "direktoratu štirih", ki bo vodil svobodno Evropo. De Gaulle bi v tem slučaju predložil opustitev sedanjega Skupnega trga in bi se zavzel za ustvaritev nove rahle gospodarske povezave svobodne Evrope, v katero bi stopila tudi Britanija. V Londonu so izjavili, da so se pripravili s Parizom pogovarjati, pa so povedali jasno, da iz NATO ne mislijo stopiti.

Nixon v Londonu

Iz Bruxellesa, potem, ko se je zahvalil za prijazen sprejem, je Nixon odletel v Veliko Britanijo, kjer ga je na letališču sprejel predsednik vlade Harold Wilson z zunanjim ministrom in se nekaterimi člani vlade. Nixon je v svojem odgovoru na pozdrav H. Wilsona poudaril posebne vezi med Združenimi državami in Veliko Britanijo v preteklosti in sedanjosti. Včeraj je imel daljše razgovore z Wilsonom v njegovem podeželskem bivališču, danes pa ponovno na sedežu vlade v Downing Street v Londonu.

Predsednik ZDA je nato obiskal kraljico Elizabeto II. v Buckinghamski palači, pa se ponovno posvetil razgovorom o mednarodnih vprašanjih vse od vietnamske vojne, berlinske krize, NATO, Skupnega trga in seveda sedanjega prepira med Parizom in Londonom. Jutri bo Nixon odletel iz Londona v Bonn na Nemškem.

Ky za bombardiranje Severnega Vietnama

SAIGON, J. Viet. — Podpredsednik republike Nguyen Cao Ky je dejal včeraj, da bo priporočil bombardiranje Severnega Vietnama južnovietnamskim silam, če ne bodo rdeči prenehali streljati z minami in raketami na mesta v Južnem Vietnamu.

Ky je dejal pred svojim odhodom v Pariz z dvotedenskega dopusta v Vietnamu: "Naši piloti so pripravljeni toda odločiti se je pri predsedniku Va Thieuju. On bo določil dan, kdaj pojdemo na sever."

Van Thieu je označil rdečo ofenzivo za polomijo in obsodil pomor civilistov.

Zahodni zavezniki so izgubili svoje pravice do Berlina

BERLIN, Nem. — Vzhodnonemško vladno glasilo Neues Deutschland je pretekli petek trdilo, da so zahodne sile zapravile svoje pravice do Zahodnega Berlina in nemotene zveze z njim iz Zahodne Nemčije, ker so prelomile dogovor o upravljanju glavnega mesta Nemčije.

Iz Clevelanda in okolice

Naznanilo—

Marijina legija pri Sv. Vidu pripravi tečno, domače kosilo v nedeljo, 9. marca, od 11.30 do polne do 2.15 popoldne v avditoriju sv. Vida. Na razpolago bodo pečene piške in pečena govedina. Cena odraslemu kosilu \$1.50, otroškemu pa \$1. Ze sedaj vsi ljudje vabljeni!

Iz bolnice—

Mrs. Marie Kovacic, 7308 Hecker Avenue, se je vrnila iz bolnice in se zahvaljuje za cvetlice, darila in pozdrave.

Mrs. Mary Germ, 15710 Corsica Ave., se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje za darila, obiske in pozdrave.

Asesment—

Tajnica Podr. št. 25 SZZ bo pobirala nocoj od pol šeste do osme v šoli sv. Vida asesment.

Zopet v bolnici—

Mrs. Mary Perko, 1436 E. 52 St., je v St. Vincent Charity bolnici, soba št. 719. Obiski so dovoljeni.

Kje je bila policija?—

Zastopnik 22. varde v mestnem svetu John D. Cimperman je sinoči na seji mestnega sveta hotel vedeti, kje je bila v nedeljo zgoraj zjutraj policija, ko je nekdo razbijal izlozbozna okna ob Lorain Avenue. Policijski načelnik Gerity se je opravičeval, da je bila drugod zaposlena v taki meri, da ni bilo na Lorain Ave v omenjenem času običajnih patrol.

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Rdeča ofenziva se nadaljuje v glavnem z obstreljevanjem mest in vojaških oporišč. Bombniki-52 so odrgli številne bombe na rdeča zbirališča okoli Saigona. Do hudih bojov je prišlo tudi v zgornjem delu Južnega Vietnama. Po ameriških podatkih so rdeči v treh dneh napadov izgubili preko 2000 mož.

JERUZALEM, Izrael. — Izraelska letala so napadla gverilska vežbališča v bližini Damaska. Pri tem so izraelska letala sestrelila dve sirjski letali iz skupine kakega ducata, ki so hotela Izraelce pregnati. Danes so izraelska letala napadla gverilska oporišča v Jordaniji.

KAIRO, ZAR. — Egipt je oklical najstrožjo pripravljenost vseh svojih oboroženih sil v pričakovanju izraelskega napada. Prišlo je do streljanja preko Sueškega prekopa, pri čemer sta bila dva Izraelca ranjena.

BELFAST, Sev. Irska. — Pri včerajšnjih volitvah v pokrajinski parlament je sicer Unionistična stranka zmagala, toda predsednik vlade Terence O'Neill ni dobil pri volivcih tiste podpore za svoj program, kot jo je pričakoval. Zato je verjetno, da bo odstopil.

BERLIN, Nem. — Mestna uprava Zahodnega Berlina je izjavila, da se je pripravljena vsak čas začeti razgovarjati z Vzhodno Nemčijo o prostem prehodu Zahodnih Berlinčanov v Vzhodni Berlin vsaj trikrat na leto v zameno za prenos predsedniških volitev iz Zahodnega Berlina v Zahodno Nemčijo. Tak dogovor je predložil kanclerju Kiesingerju v Bonnu sovjetski poslanik S. Tcarapkin.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debever

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 39 Tuesday, Feb. 25, 1969

Ob 25-letnici tragedije v Cerknem

"Katoliški glas", slovenski tednik, ki ga izdajajo v Gorici v Italiji slovenski duhovniki, je 13. februarja letos prinesel članek "Ob 25-letnici tragedije v Cerknem". Članek je izredno važen in pomemben za stvarno presojo duhovnega in moralnega stanja sedanje vladajoče plasti v Sloveniji in seveda v Jugoslaviji. Pove več kot vse vljudno govorjenje in pisanje vodnikov Zveze komunistov Slovenije in njihovih propagandistov. Zato ga tu prinašamo v celoti, da se bodo lahko ob njem zamislili tudi tisti, ki že vidijo zarjo svobode v Sloveniji za vse, ne le za — komuniste.

V Cerknem so 26. januarja letos ob 25-letnici še prav posebno slovesno proslavili spomin 47 gojencev partijske šole, kateri so bili pobiti ob priliki nenadnega nemškega vdora v Cerkno, ki je našel partizansko obrambo povsem nepripravljeno. Strašni pokol je imel med prebivalstvom globok odjek; da bi partija odvrnila od sebe obtožbo, da ni tečajnikov dovolj zaščitila, je po svoji že stari praksi pozornost javnega mnenja usmerila drugam: obtožila je cerkljanske kaplana Ladota Piščanca in Ludviga Sluga, da sta z nekaterimi somišljeniki izdala Nemcem partijsko šolo in privedla nemški oddelek v Cerkno. Posledice te zlohotne obtožbe seveda niso mogle izostati: na Svečnico 1944 so člani Varnostne obveščevalne službe (VOS) aretirali 15 oseb, med njimi oba kaplana ter jih opeljali v noč. Naslednjega dne, 3. februarja 1944, so se nekako ob sedmi uri zvečer zaslili strelji na Cerkljanskem vrhu; čez teden dni se je pojavilo v Cerknem proslulo poročilo o justifikaciji petnajstih, češ da so bili po lastnem priznanju krivi izdajstva partijske šole ih pokola 47 kurzistov.

Cerkljanska tragedija je s tem postala dvojna: 47 ugaslim življenjem, ki jih je uničil nemški okupator se je pridružilo še 15 nedolžnih žrtev, posledica tedanjega bratomornega boja med Slovenci. Skozi dolga leta so nato partijski aktivisti in partijski tisk blatili "cerkljanske ovaduhe in izdajalce", zraven pa delali izpade zoper vero in slovensko duhovščino na sploh. Še letos smo v slovenskem tržaškem dnevniku našli v odlomku iz romana Toneta Svetina "Ukana" trditve, da je Nemce pripeljal v Cerkno človek, ki jim ga je nasvetoval cerkljanski kaplan.

Res ne moremo razumeti, odkod ta nepoštenost, vztrajati na trditvah, ki so bile 17. septembra 1958 v ljubljanskem tedniku "Tedenska tribuna" dokončno ovržene. V tem časopisu je Andrej Kranjc, bivši častnik VOS-a, objavil, da je bil izdajalec partijske šole v Cerknem in krivec za pokol 47 tečajnikov načelnik štaba major Jernej Hranstnik, zaupnik Gestapa, v stari jugoslovanski vojski kapetan. Razkrinkali so ga kmalu po pokolu, ko je Gestapu po neki ženski hotel odposlati poročilo o učinku nemškega napada na Cerkno. Kranjc sam trdi, da ni imel major Hranstnik nikake zveze s skupino Piščancem in par klerikalnih babnic — piše na žaljiv in grob način Kranjc — vsi ti so Hranstnika poznali zelo površno ali pa sploh niso vedeli zanj." Zato je tudi Kranjc jasno, da skupina kaplana Piščanca ni mogla sodelovati pri Hranstnikovi izdaji in ne nosi nobene krivde za pokol 47 partizanov. Sam Kranjc je svesten tega, saj pravi: "Samo vojaški strokovnjak, ki je podrobno poznal razmere na osvobojenem ozemlju, ki se je sam bival na kraju samem, je lahko izdelal takšen načrt. Takega točnega načrta ni mogel izdelati kak kaplan ali tercijska."

In vendar! Od teh seznanjalnih razkritij je minilo že dobrih deset let, pa še do danes pristojne jugoslovanske oblasti niso našle toliko moralne moči v sebi, da bi proglasile nedolžnost skupine kaplana Piščanca in priznale krivični pobol, ki so ga nad njo zagrešile. Še vedno sorodniki nedolžno pobitih ne morejo dobiti dovoljenja, da bi izmučene kosti pomorjenih našle pokoj v blagoslovljeni zemlji. Nasprotno! Lani se je Marijan Tavčar v glasilu Zveze komunistov Jugoslavije "Komunist" razburil nad tistimi, ki so se drznili na idrijski občini vložiti prošnjo za "prekop dveh duhovnikov, ki sta bila skupaj z ostalimi izdajalci obsojena v Cerknem, ko je padlo 47 mladih partizanskih tečajnikov. Ali se tako svečan prekop ne bi sam po sebi sprevrgel v tiho rehabilitacijo zavoženih nehumanih idealov, ki jih belogardizem ni mogel ovekovečiti za svojega življenja?"

Da, g. Marijan Tavčar, po svoje imate prav. Vztrajati na laži, ignorirati ugotovitve, kot jih je objavila "Tedenska tribuna", še naprej blatiti spomin dveh naš narod tako ljubečih duhovnikov, kot sta bila Lado Piščanc in Ludvig Sluga, vse to je veliko lažje kot dovoliti prekop in krščanski pogreb teh petnajstih ljudi, saj bi to pomenilo priznati svojo krivdo in sprožiti verižno reakcijo po vsej Sloveniji, ki je prepolna grobov sredi gmajn, gozdov in kraških jam, kjer čaka vstajenja še toliko naših ljudi, krivično obsojenih ali brez sodbe pomorjenih kot so bili ravno petnajsteri iz

Cerkna. Toda za tako postopanje je potrebna moralna moč. Slovenski komunisti so tudi ob 25-letnici dvojne tragedije na Cerknem znova dokazali, da te moči v sebi še ne premorejo. Zato je tudi vsak dialog z njimi še vevno, če že ne nemogoč, pa vsaj močno problematičen.

BESEDA IZ NARODA

Naša srenja v dolarskem merilu

NEW YORK, N.Y. — Nekdo mi je pred kratkim dejal, da mu je Slovenec iz ameriškega Srednjega zapada rekel, da rad in z zanimanjem bere moje sestavke, samo da vsakemu dam nekam svojevrstno ime. Vendar ljudje vse poimenujemo in vsakdo to dela na svoj način. In tako hočem jaz danes njujorško srenjo in s tem predvsem slovensko faro sv. Cirila na "Osmi" premeriti in pretehtati v dolarskem merilu.

Ce z mislijo skočim nazaj v čase starih, modrih Grkov, potem z njo spet najdem modreca Pitagoro in njegove učence, za najumnejšo stvar število in za najlepšo stvar harmonijo. Pa vendar ne mislim naprej odvijati njihovega modrovanja in gledanja na svet ter na življenje. Ustavil se bom pri besedi "število", ker število je tem modrečem pomenilo vse.

In naše farno poročilo, ki smo ga prejeli te dni, je rezutat posameznih števil, ki nam ob koncu pokaže neko takomenovano skupno število, ki naj bi za nas njujorške slovenske srenjane pomenilo vse. Kakopak, do neke mere nam res pomeni vse. Saj nam izmeri krvni pritisk našega življenja.

To število, pogledano po celoletnem opazovanju vidne delavnosti, mora vsekakor vsakogar dejansko presenečati, kar bi vsekakor prej vodilo v veliko samozadovoljstvo kot pa na stran obupajočega pogleda.

Več kot leto dni sem jaz v svojih srenjskih zapisih v Ameriški Domovini in Ameriškem Slovincu podajal števila, ki so nazorno povedala, kakšna so obiskovanja naše cerkvice sv. Cirila in dvorane pod njo ob raznih prireditvah. Zmeraj sem ugotavljal, da to sliko našega življenja lahko zboljšamo z malim, toda nekoliko večjim osebnim in skupnostnim naporom. Zdi se mi, da bi bilo zboljšanje ravno v tem pogledu močnejše zagotovilo, da bo naša njujorška slovenska srenja imela še dolgo in razgibano življenje.

Končno število, ki je zapisano v farnem letnem poročilu, nam pokaže, da je naša farna cerkev imela v preteklem letu skupnih dohodkov 30,567 dolarjev. Od tega je bilo v letu 1968 zbranega 25,940 dolarjev.

Slovenci, ki so to prebrali in živijo po drugih mestih Amerike in sveta, bodo porekli: Oh, kaj pa je to? Poglejte, kaj naše cerkve dobe!

Takim bi pa jaz danes rekel: O, in koliko vas je!? Koliko pa je nas?

Nadrobni preled našega letnega poročila pove, da je skoraj 26 tisoč dolarjev darovalo cerkvi samo okoli 530 njujorških Slovincov, oziroma faranov ali vernikov.

In zdaj pojdemo v takem gledanju naprej, spoznali bomo, da povprečje pokaže število 50. Imenski seznam darovalcev pokaže, da vsi nismo dosegli tega povprečja. Da pa jih je 35, ki so prešli visoko preko povprečja. Presegli so ga dvakrat, trikrat in nekateri celo še večkrat.

Poročilo nam pokaže, da imamo v New Yorku Slovence, ki pridno obiskujejo cerkev in prireditve na "Osmi", in da tudi veliko prispevajo. Da nas je nekaj, ki smo pridni in obiskovanju — pa nismo bili takšni pri dajanju. Morda tudi zategadelj, ker že dve leti nismo dobili poročila!! Letos je bilo sestavljeno tako, da mora vsakogar zadovoljiti. Med izdatki je bila najmočnejša vsota: prenovitev župnišča. Skoraj 6,000 dolarjev.

Torej števila v letnem poročilu veliko povedo, ker govorijo skupno z imeni, da je v našem mestu veliko Slovencev, ki v domačo cerkev niti ne pridejo, da jih je nekaj, ki ne pridejo, pa nekateri kar lepo prispevajo, drugi malo dajejo in tretji pa so taki, ki ne pridejo in ne dajejo, a drugače si domišljajo, da so močno zavedni!

Tudi to nam števila in seznami letnega poročila razodenejo. Hkrati nam nazorno pokaže še naslednje: Da bi tudi teh okoli 500 Slovencev dajalo življensko sliko na "Osmi", če bi se nas zbralo pri deseti maši ob nedeljah: recimo ena tretjina ali vsaj pičla četrtna. Kar izračunajte, koliko nas bi bilo v cerkvi — ali pa v dvorani?

Ce bi to znali ustvariti, potem bi še marsikaj prišlo z življenjem samim! Recimo, da bi se ob taki pozitivni "zagvisali", da morajo biti povprečje v dohodkih 75 ali 100 dolarjev, kar jih je že mnogo nakazalo, da bi to lahko dosegli.

Nekateri starejši tarnajo, da v srenji ni mladine. Miklavž nam zmeraj pokaže, da jo imamo. Osnova je še zmeraj tu za živo življenje. Nekaj nam zares manja. Voditelja in organizatorja!

Ce tu pomislim na zadnje "Odmeve", potem bi mi srce zalagalo, ker v njih sta dva pokazala veliko skrb za narodno stvar: Ludvik Burgar in Sergej Delak.

Ludvik je menda najvplivnejši v SAVI. Sergeja so v januarju izbrali za predsednika Društva Najsv. Imena. In če k temu dodamo skromno slovensko šolo, ki jo vodi Cirila Saksida in Tončka Burgar, pa še zdaj že kar lep moški pevski zbor "Fantje z Osme", ki ga vodi dr. Franjo Delak, potem bi me še bolj zajel privid, kako je lahko na "Osmi" še zmeraj dokaj živahno in da lahko še zmeraj gradimo — ne samo iz dneva v dan — na časovno razdaljo v bodočnost.

Samo takšno oblikovanje življenja je smotno in smiselno. "Treba je le še malo žrtve", je Ludvik Burgar povedal Savancem v "Odmevih" za ohranjanje slovenstva na tujih tleh. Iste besede bi jaz rad danes ponovil njujorškim slovenskim srenjancem; kajti zadnje farno letno poročilo potrjuje star slovenski narodni pregovor: Od zrna do zrna pogača, od kamna do kamna palača!

Po tem reku gradimo duhovno in materialno — pa bo naša njujorška slovenska skupnost še dolgo živa! Tone Osovnik

Ameriški škof daroval \$1,000 za Slovenik

LIBERAL, Kan. — Škof Marion F. Forst iz Dodge City-ja, Kansas, je poslal naslednje pismo č. g. Ivanu Lavrihu, župniku v Liberal, Kansas:

Dragi gospod Lavrih!

Nisem pozabil Vaše prošnje glede Slovenskega kolegija v Rimu. Vso zadevo sem le hotel predložiti škofjskim svetovalcem in ta priklita se mi je nudila pretekli teden.

Vsi svetovalci so soglasno glasovali za darilo \$1,000. To me je zelo razveselilo. Ta dar seveda ne bo zgradil našega kolegija, vendar upam, da bo vsaj v neki meri pokazal našim slovenskim duhovnikom tukaj in v domovini, kako mi vsi visoko cenimo

odlično delo, ki ga vidva z g. Jerašo vršita v naši škofiji.

Obenem tudi želim, da bi bila dar vsaj v neki meri vzpodbuda mnogim laikom, da bi bili velikodušni s svojimi darovi za Slovenik.

Vse najboljše! S prisrčnimi pozdravi v Kristusu.

The Most Rev. Marion F. Forst, škof v Dodge City-ju, Kansas.

V JUNIJU V SLOVENIJO

skozi Fatimo, Montserrat (Španija), Rim in Švico

CLEVELAND, O. — V soboto, dne 7. junija letos, peljem šesto in zame zadnjo večjo skupino v Evropo. Načrt tega tritedenskega potovanja je tak, da nudi potnikom obisk najslavnejših evropskih mest in krajev, toda ostane še dovolj časa za poset domovine, svojcev in prijateljev.

Kratek pregled potovanja: 7. junija ob 7.50 odletimo (Swissair) iz New Yorka.

PRVI TEDEN: Portugalska: 8. junija ogled glavnega mesta Lisbone, obisk Fatime in Batalha. Španija: 9. junija Barcelona in Montserrat. V Italiji 10. junija, predvsem Rim z udeležbo pri avdijenci pri sv. očetu. 12. junija vožnja po glavnem kanalu v Benetkah do središča mesta (Markov trg).

DRUGI IN TRETJI TEDEN: 12. junija iz Benetk v Ljubljano. Potniki so bili po svoje uredili obiske pri sorodnikih, prijateljih in znanih. Za tiste, ki nimajo takih sorodnikov, da bi z njimi prebili oba prosta tedna, se bo organiziral poseben bus iz Ljubljane v Avstrijo. V Celovcu prevzamem vodstvo te skupine in si ogledamo Koroško (Gospa Sveta, Visoka Ostrovnica, Osojsko jezero, Spittal, Sv. Kri) in po Grossglocknerski alpski cesti v Salzburg in okolico, nato Maria Taferl ob Donavi, skozi Wachau na Dunaj (dva dneva), Mariazell, slavni Melk, nazaj v Salzburg, kjer se snidem s celo grupo za povratek v New York.

POVRATEK: V petek, 27. junija, se vsi zberemo na železniški postaji v Salzburgu. Od tu dalje spet skupni zlet in romanje: Innsbruck na Tirolskem, slavna božja pot Einsiedeln v Švici. V soboto, 28. junija, odlet iz Zuericha opoldne in prihod v New York isto popoldne ob 3.50. Za potovanje na železnici dobijo potniki vozne listke za prvi razred vlaka Benetke-Ljubljana (skozi Trst in Postojno) in za povratek Ljubljana-Salzburg (skozi Jesenice in Beljak) dne 27. junija zgodaj zjutraj (odhod iz Ljubljane).

CENA: Iz New Yorka in nazaj v New York \$488. V tem je vključeno romanje v prvem tednu in na povratku iz Salzburga dalje: hoteli (po dva v eni sobi), trikrat na dan hrana, busi, vzpenjača na Montserrat, vstopnine (npr. Katakomba, Mamertinska jama...) Niso pa vključene takse na nekaterih letališčih. Te takse ne bodo znašale \$6 vse skupaj. Cena za enotedenski zlet po Avstriji bo zavisela od tega, koliko se jih bo oglasilo za zlet. Verjetno bo okoli \$150 za osebo (bus, hoteli, trikrat na dan hrana). Vsekakor zelo priporočam ta zlet vsem, ki ne nameravajo ostati v Sloveniji cela dva tedna, ker bo to izredno lep, poučen, prijeten in nikdar pozaben dogodek.

Nekatere matere in stare matere so že, kakšne še bodo, prijavile za potovanje tudi svoje otroke, šolarje (ke) iz nižjih in višjih šol. Naj vedo, da ne morejo dati svojemu mlademu rodu lepšega in koristnejšega daru kot tako potovanje. Pomagalo jim bo v šoli in razširilo njih obzorje za življenje. Vodstvo romanja in vobče potovanja bo posvetilo še pozornost tem mladim zletnikom.

Kdo ni slišal, kaj je Fatima; je bila rezervirana za družabni vsakega je življenski dogodek avdijenca pri sv. očetu, obiskati katakomba, večni Rim; dalje na

lastne oči videti in se voziti po ulicah Benetk namesto z busom z ladjo. Komaj kdo pa ve, da je Montserrat tak čaroben kraj, tako skrivnostno gorovje, da je legenda postavila v te kraje začaran grad, kjer hranijo kelihi, ki ga je Kristus rabil pri zadnji večerji. Tam gor bomo eno noč prespali. Večtisočletna kulturna zgodovina Evrope ima vse polno očarljivih biservov. V Innsbrucku namesto čakanja na letališču pohitimo v "downtown", da pogledamo resnično zlato streho na eni hiši (Maksimilian II). V Švici bomo prenočili pri najslavnejšem Marijinem svetišču v Švici — Einsiedeln.

Brez posebne objave se je za to potovanje prijavilo že veliko potnikov, da je romanje zasigurno. Več kot deset novih prijavljencev ne bi mogli sprejeti, ker smo na letalu rezervirali samo 30 mest. Kdor se nam želi pridružiti, naj se nemudoma prijavi pri potniški pisarni Kollander Travel, 589 E. 185 St., Cleveland, Ohio 44119. Telefon: 531-1082. Rev. J. Godina

Pred durmi...

TORONTO, Ont. — Pust in post sta si podala roke. Veselje in razigranost družbe, pisane luči in glasba, nenehno žuborenje ljudske govorice, živahni vrisk in brezobzirni smeh mladih, kratke ure resničnega pozabljenja se umikajo in ostajajo za ovinki preteklih dni. Kakor se cingljanje kraguljcev v zimskem jutru zgublja v tihih belih stazah, tako so odšli od nas prošli tedni.

Ne pojejo kraguljci čez vse leto; poseben čas dajejo le zimski sceni in še to ne povsod po svetu. Slovenskim ušesom so prijeten zvok in danes, po dolgih letih nove domovine, pojo neizpeto pesem davno izgubljene, nedosegljive sreče... Pojo o miru in ljubezni med brati, med narodi v svetu, o spravi med nebom in zemljo, o preprosti, priskrni zvezi s Stvarnikom in človekom. Njih pesem je dostikrat le sanja, rahla bela meglica na zimskem nebu, kratkotrajna kakor lepota brezmadežne snežne poljane. Dim sveta prerano zaduši svežo belino, ropot modernega časa in žvenket materije preglasi daljno srebrno melodijo... In potem nam je prazno v srcu, čudno sami smo v svetu. Iščemo nazaj in najdemo, če nam je sreča mila in smo še Bogu blizu. Spomnimo se dobrih prijateljev, domače družbe, ki je kakor zdravilo bolnemu človeku, in se vrnemo domov — med svoje.

V slovenski torontski družbi si kmalu doma. Na široko so bila te dni odprta vrata naših dvoran ob vzhoda do zahoda preko velikega mesta. Kraguljci so peli prav sredi med nami... Od prvih februarjskih sobot in še parkrat preje v januarju smo bili deležni domačega gostoljublja. Pustili smo zunaj mraz in mestno tujino in se ogreli pri slovenskih mizah.

V cerkveni dvorani na Manning Ave. v Torontu je prve tedne mladina imela svoj "ball". V soboto, 1. februarja, je folklorna skupina "Nagelj" nudila svojim gostom družabni večer s prisrčnim razpoloženjem. Zeleti si bilo, da bi se takih večerov udeležilo več staršev mladih članov te edinstvene slovenske skupine.

Družabni večeri imajo za obstoj društva več pomenov: okrepiti medsebojno povezanost, pridobiti oporo občinstva, gmotno urediti gospodarsko stanje društva in dvigniti splošno zanimanje za društvene ideje in napore. V splošno zadovoljstvo je letos "Nagelj" s svojim večerom lepo uspel. Slovenski študentje, ki so se prvokrat predstavili s novim orkestrom "Sava", so vodili plesno zabavo.

Naslednja sobota, 8. februarja, je bila rezervirana za družabni večer naših študentov, ki so avdijenca pri sv. očetu, obiskati katakomba, večni Rim; dalje na

Ameriki). Dvorana je bila zanimivo okrašena z rdečimi srci in Kupidi. Tudi tokrat je igral novi orkester izbor modernih in popularnih plesnih komadov. V veselje večera se je motala nepoklicana misel, vprašanje, ki išče odgovora, oproščenja, razumevanja... Zakaj ste nas skoraj same pustili, zakaj nimate časa za svoj novi rod, da bi ga videli skupaj in se ga veselili, mu pomagali na pot in gredi mrzle stopinje. Zakaj ne pripravljamo zanje, te mlade bodoče intelektualce, domačega slovenskega kulturnega okolja, da se ne izgube v brezimnosti, v brezrazčrju današnjih dni... Kje so naši boljši ljudje, naši vodniki; od koga naj mi mladi, ki nam je angleščina učni jezik in dnevna potreba, podedujemo slovensko zavest in miselnost, če smo vedno sami; na kulturnih prireditvah, na sestankih, na družabnih večerih. Kako naj postanemo aktivni del slovenskega življa, kje naj dobimo poguma in smernic za delo za slovenski narod in njegovo kulturo, če nima nihče časa za nas. V luči vsega razodetja naj iskreno priznanje velja g. dr. Petru Markežu in ge. prof. Mariji, g. inž. Vojku Bratini in ge. dr. Slavki, ki so se odzvali vabilu in prihiteli med našo mladino. Prav tako iskreno pozdravljeni naj bodo g. dr. Janez Senica, popularni tajnik Krekove hranilnice in starši, ki so le imeli čas prestopiti preživeti par veselih uric v mladi družbi.

Dne 15. februarja je zagrmel veliki boben. Takrat je cerkveni odbor pri Mariji Pomagaj, z novim predsednikom g. Trčkom ne čelu, imel komaj dovolj žlic, skled in stolov za številno družbo. Na pustno soboto je bil tam doli pravcati domači praznik. Le velikih "flancatov", takih na štiri ogle s tremi roglji ni bilo na mizah... V daljavi so cingljali kraguljci... Godci so vlekli na vse moči, bilo je veselja in dovtipov vrhuno mero, pa nobenega prepira in zlih besedi. Po polnoči so "Veseli študentje" popravili svoje mehove in piščali. Zunaj, v suhem zimskem zraku, so prskali moderni konjci... V temno noč so zdrsnile sani s kraguljci daljnih domačih zvokov. Visoko nad cesto so medlo žarele svetilke in risale na nočno nebo obrise torontskega mesta... Tiho je zavelo po prazni dvorani. Osameli šopki na mizah so se na redko gledali in pripovedovali čudne zgodbe veselih ljudi, ki polnijo naše dvorane v pustnih sobotah... Jutri bo nedelja... Za pustnim torkom je Pepelnica... Iz veselih dni bodo ti isti ljudje hranili svetle žarke za ure viharjev. Vstali bodo in šli k jurtrahji sveti maši, si potresli na Pepelnico prahu na čelo in iskali vsak dan sledu domačih trdnih stopinj. Anica Resnik

Zvezde "repatic" so povzročale nekdanj preplah

Zvezde repatic ali kometi so nebesna telesa kot planeti, med katere štejemo tudi našo Zemljo, in krožijo stalno po določeni poti okoli Sonca. Njihova značilnost je "rep", ki utegne biti do 100 milijonov milj dolg. Ta je viden zaradi svetlobe le v bližini Sonca.

Daleč od Sonca so kometi nebesna telesa z malim, gostim jedrom, obdanim z meglico. Nekateri kometi so izredno obsežni, toda njihova masa je tudi pri največjih nekajstotisočkrat manjša od mase naše Zemlje. Ameriški astronom Percival Lowell imenuje komete enostavno "prazne vreče".

Pojavo zvezd repatic so nekdanj smatrali za posebno znamenje in za napoved nesreč. Sedaj vemo, kaj so in je strah pred njimi izginil. Repi repatic so ponovno zadeli Zemljo, ne da bi povzročili kakršnokoli znano škodo. Hujše bi bilo, če bi trčila ob Zemljo glava komete. Tako možnost astronomi skoraj izključujejo.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

V dnevih posta

Vzemi si čas za razmišljanje; v tem je vir moči.

Vzemi si čas za razvedrilo in igranje in zvedel boš za skrivnost trajne mladosti.

Vzemi si čas in beri; iz branja izvira modrost.

Vzemi si čas za ljubezen; če jo boš dajal, jo boš prejemal; sam Bog jo je dal kot nagrado.

Vzemi si čas in bodi prijazen; prijaznost je pot, ki vodi do sreče.

Tudi za smeh si vzemi čas; smeh od srca je melodija duše.

Ali imaš čas za dajanje? Dan je prekratek, da bi bil človek sebičen.

Cas ti je dan, da delaš; samo delo je tista valuta, s katero je mogoče kupiti uspehe.

Lepa so gornja življenjska vodoravna. Zdrava so in polna resnice. Sestavljen jih je neznani avtor. Objavljen sem jih našel v nekem koledarju. Sicer pa ni važno ne avtorstvo, ne kraj in ne čas nastanka. Važna je vsebina. Mogoče se bo pa v teh dneh, ko se je včasih človeštvo postilo, le kdo zamislil in se poskušal ravnati po navodilih duhovnega zdravlja.

V tem primeru bo pa brez dvoma kaka njihova misel v bralcu rodila kaj dobrega. Bog daj, samo s to željo sem jih objavil.

Misijonski obisk v Torontu

Misijonarka-zdravnica, sestra Terezija Žužek iz Pakistana bo obiskala Slovence v Torontu. Sporočila je, da bo prišla v Torontu v petek, 7. marca, in bo tukaj dva dni. V tem času bo misijonski krožek sklical sestra

nek članov in prijateljev, na katerem bo predavala misijonarko-zdravnico o svojem delu. Sestane bo v petek, 7. marca, zvečer v cerkveni dvorani na Manningu. Na čas in kraj sestanka že danes opozarjam vse prijatelje misijonov, posebno prijatelje slovenskih misijonarjev. Naše sestre in naši bratje po narodnosti so to, ki svoje znanje, moči in sposobnosti ter svojo ljubezen posvečajo dušnim in telesnim potrebam bližnjega, da bi mu pomagali na tem svetu in mu pripravili srečo na onem. Baragov misijonski krožek se že sedaj priporoča za obilno udeležbo. Misijonski por.

Od veseljačenja v "resnobo"

Predpustni čas je bil vedno in menda po vseh deželah znan kot čas veseljačenja, burnih zabav, uživanja in plesov. Kljub vsem spremembam, ki jih doživljamo v načinu življenja, je čas od Božiča do Pepelnice ostal še vedno enak. Želja po vselem uživanju ljudi še ni zapustila; spreminjajo se le izrazi veseljačenja.

Slovenci v Torontu so zadnjo nedeljo v predpustnem času imeli v vseh treh dvorinah polno veselja in obilo dobrot. V cerkveni dvorani na Manning Ave. — pri Mariji Pomagaj — so imeli t. zv. farni banket. Obisk je bil lep. Tudi Društvo Slovencev doma Pape Ave. je pripravilo svoj predpustni banket. Slovenski domček uživa sloves, da ljudje radi zahajajo vanj na bankete in druge prireditve. Često je povpraševanja več kot vstopnic. In od vseh strani velikega Toronta pridejo, ne glede na to, kateri

fari pripadajo. Važna vloga Doma je, da druži.

Predpustno veselico so imeli tudi v cerkveni dvorani — župnije Brezmadežne s čudodelno svetinjo — na Brown's Line. Nad obiskom so tudi oni ne morejo pritoževati.

Ko je čas veseljačenja na višku — pustni torek — pa se nenadoma, čez noč pojavi na čelu pepel pepelnice srede, ki kliče veselemu svetu: memento mori; prah si in v prah odhajaš. Postni čas je tukaj, začetek resnobe postnih dni, ko naj bi namesto veseljačenja prišlo malo razmišljanja, malo več dela v tihoti s pogledom samega vase in v onostranstvo. V naslovu sem dal besedo RESNOBO v narekovaj. To pa zato, ker slišim, da bi nekateri radi veselico življenje nadaljevali tudi v postnem času. Por.

Kakšen bo rod, ki bo vodil bodočnost?

Današnjim dnevom daje oznako nemirna mladina, zlasti študirajoča. Mladina je baje zato nemirna, ker, da se ji gode krivice. Baje jo rod, ki danes upravlja človeško družbo, ne razume in ji ne da vseh možnosti razvoja?!

Na drugi strani pa opazujemo, kako vse tekmuje, da bi naredili mladini življenje čim lažje in lepše in ugodnejše. V tej smeri se trudijo cerkvene, politične in t. zv. farni banketi. Obisk je bil lep. Tudi Društvo Slovencev doma Pape Ave. je pripravilo svoj predpustni banket. Slovenski domček uživa sloves, da ljudje radi zahajajo vanj na bankete in druge prireditve. Često je povpraševanja več kot vstopnic. In od vseh strani velikega Toronta pridejo, ne glede na to, kateri

S Koroškega prihajajo poročila, ki govorijo o hudi krizi slovenske mladine tam. Delo raznih koeksistenčnikov, ki so delali za širokosrčno sožitje med pripadniki raznih svetovnih nazorov, gre v klasje. Koroška bo ostala brez katoliške zavedne in dejavne slovenske mladine. Pa kaj bi hodili Slovenci tako daleč. Kakšen bo rod tistih političnih beguncev, ki so lani slavili 20-letnico prihoda v Kanado? Ali bo katoliško zaveden, slovensko dejaven? Pravijo, da narodi, ki ne zmorejo več mladine za duhovniški in častniški poklic, gredo svojemu zatonu nasproti. Nekaj več resnega razmišljanja o naši mladini v teh dneh, ki jih še označujemo kot postne, ne bi bilo odveč.

To so pa naši vzori

Ko prebiram pošto, ki jo dobiva Baragov misijonski krožek v Torontu, mi pa pogum raste. Človek mora biti posebno ponosen na slovensko zmogljivost. Pisma prihajajo s Formoze, Japonske, Indije, Tajske, Madagaskarja, Zambije v Afriki, Južne Afrike, Chada, Južne Amerike in povsod po teh daljnih krajih zemlje živijo in se trudijo slovenski ljudje brez svetovne slave, brez bogastva, skriti, a vendar marljivo kot čebelice; lajšajo bedo, ko obvezujejo rane, učijo abecedo, oblaščijo nage in razveseljujejo žalostne. Se en klic iz Južne Afrike:

"Bog povrni! Vaše neutrudno delo nam da pogum za bodočnost; brez enake pomoči skoraj ne napredujemo. Oblati in oblatinje sv. Frančiška Saleškega imam v Južni Afriki eno provinco. Naš misijon je najmlajši, od leta 1952. Oče misijonar je zelo podjeten in delaven. Ko je on sem prišel, je našel puščavo, pesek in kamenje in redko grmičevje. Danes stoji na istem zemljišču več lepo zidanih poslopj: 9 sob za šole; na eni sta prizidani dve za stanovanje duhovnika. Cerkev je iz dveh šolskih sob, a je za vse praznike premajhna. Hiša za sestre je iz štirih sob. V kuhinjo je napeljana voda in elektrika. Vso opremo v vseh sobah je naredil oče misijonar v urah, ki jih je odtrgal od svojega počitka ali po končanem apostolatu. Tukaj smo tri sestre. Dve sta domačinki, obe učiteljici v naši šoli, jaz pa sem "Jack of all trades". Ob nedeljah obiščem našo najbližjo naselbino, kjer me čakajo reveži, bolniki in onemogli. Da morem pomagati, je odvisno največ od zaledja, zato sem vam iz srca hvaležna za vaš dar."

Sr. Jeanne Elizabeth, Noudonzies, S. A.

Veseloigra v Torontu

TORONTO, Ont. — "Slovensko gledališče" v Torontu pripravlja za nedeljo, 2. marca t. l., ob 5. uri popoldne šaljivo predstavo "Varha" v cerkveni dvorani na Manning Ave.

Romantika staroevangeljske evropske družbe je gotovo zapeljivo vabilo k tej prireditvi. Da ne boste prikrajšani za prijetne trenutke, prihitite v nedeljo v cerkveno dvorano. Vas vse, starše, velike in male otroke in nadebudno mladino pričakujejo člani "Slovenskega gledališča".

Naslednjo nedeljo, 9. marca, po ponovitve veseloigre "Varuh" v cerkveni dvorani Brezmadežne v NEW Torontu. Vsi domačini iskreno vabljeni!

Slov. gledališče

Formoza kar velika

TAIPEJ, Tajvan. — Otok Formoza, kot ga imenujemo na zahodu, ali Tajvan, kot ga imenujejo Kitajci, je dolg 245 milj in širok na najširšem mestu 88 milj.

Adolfu Koritniku v slovo in spomin

V petek, 7. februarja 1969, ob 2.10 zjutraj je umrl v bolnišnici v Montrealu v Kanadi na poškodbah prometne nesreče Dolfi Koritnik.

Ko je v torek, 14. januarja, zjutraj odhajal na delo, ga je neki avtomobilist, ki je vozil skozi rdečo prometno luč, udaril s takim silo, da je takoj obležal nezvesten.

Prepeljali so ga v bolnico, kjer je vse do svoje smrti ostal nezvesten. Pokopan jt bil v ponedeljek, 10. februarja, ob veliki udeležbi prijateljev in znancev.

Tu zapuščala žena Francka in hčerka Anko, brata Toneta v Montrealu; v Clevelandu sestro Minko, poročeno Anžič; v domovini pa hčerko Majdo. Starejši brat Ivan je bil vrnjen kot domobranec iz Vetrinja in umoren; mama mu je pa umrla pred leti v domovini.

Pokojni Dolfi Koritnik je bil doma pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani. Rojen je bil 7. februarja 1912. Tako je umrl točno na svoj 57. rojstni dan. Oče mu je kmalu po prihodu iz prve svetovne vojne umrl, ker se je vrnil bolan s fronte. Mati je potem morala sama skrbeti za družino in je vse lepo vzgojila in preskrbela.

Dolfi se je izučil za mehanika v Ljubljani pri Jaxu, kjer so prodajali in popravljali tudi šivalne stroje. Tako se je Dolfi specializiral za popravilo šivalnih strojev in drugih strojev finega mehanizma.

Malo pred drugo svetovno vojno se je poročil z brhko Francko Dimnik iz vasi Studenec. Imela sta dve hčerki: Majdo, ki je sedaj v domovini poročena, in Anko, ki se nahaja z mamo v Montrealu.

Med revolucijo je bil domobranec in se leta 1945 umaknil z ostalimi domobranci na Koroško. Bil je v špitalskem taborišču in zaposlen pri taboriščni policiji.

Za božič 1946 so britanske okupacijske oblasti pripravljale v Celovcu razstavo begunskih ročnih del in drugih izdelkov. Dolfi je za to razstavo naredil iz "gradiva", ki ga je nabral po raznih zavrnjenih predmetih, — parni stroj v miniaturi. Dobro se še spominjam, kako me je poiskal in baraki in me vabil, da naj si ogledam, kaj je naredil za begunsko razstavo. Na lepo leseno podlago je pritril stroček, ki ga je naredil iz medi. Pa ni bil lep samo na pogled, ampak ga je spravljal tudi v pogon.

Dvajsetega avgusta 1950 je emigriral v Kanado, njegov brat Tone je odšel v Kanado že prej. Tu je delal kot mehanik in tovarni nogavic, kjer je popravljaj stroje. Pred leti so bili na razpolago stari pletilni stroji. Dolfi je gospodarjal svetoval, naj jih kupi, ker jih bo on spravljal v pogon. Gospodar je poslušal njegov nasvet in stroje kupil. Še danes so tisti stroji v obratu, gospodarju je pa prihranil lepe tisočake.

Za božič 1966 je za njim prišla tudi njegova žena in hčerka Anka; Majda pa je ostala doma, ker se je med tem poročila. Dolfi je postal stari ata.

Kako je bil med ljudmi priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub temu, da so bili prijatelji in znanci naprošeni, da naj mesto cvetja darujejo v dobrodelne namene, je bilo ob njegovi krsti 13 vencev in morda prav toliko šopkov krasnega cvetja vseh vrst. Ko so ljudje prihajali kropiti, da se še poslednjič poslovijo od njega, je vsakdo vedel, kaj lepega o njem povedati. Vsi njegovi znanci so bili tudi njegovi prijatelji. Vse ga je imelo rado. Malokdaj ljudje v splošnem tako globoko za kom

žalujejo, kot so žalovali za pokojnim Dolfetom.

Sedaj si združen, dragi prijatelj Dolfi, s svojim očetom, z mamo in bratom Ivanom, ki so ga umorili komunisti. Naj bo teh nekaj vrstic v spomin od tvojih prijateljev-soborcev pri Taboru. Vedno smo te imeli vsi radi in ohranili Te bomo v najlepšem spominu.

Z. N.

Težkih poškodb pri nesreči ni preživel

MONTREAL, Que. — Dne 14. januarja je malo pred osmo odšel Dolfi na delo. Na prvem vogalu je čakal na avtobus. Stal je na pločniku. Mogoče je bil zamisljen ali pa je slučajno pogledal na desno stran, da ni imel časa odskočiti, ko sta se z veliko brzino dva avtomobila zatekla na njegovi levi. Eden od teh je prevozil rdečo signalno luč, drugi pa se je ob udarcu obrnil v nasprotno stran preko pločnika, podrl Dolfeta in ga pritisnil ob steno stavbe. Nihče ga ni poznal in je ležal v snegu 30 minut, predno je prišla ambulanca.

Njegov "boss" je klical po telefonu, če je Dolfi že odšel na delo. Hčerka Anka je povedala, da je odšel, "boss" je pa dejal, da ga ni bilo na delo.

Kake pol ure kasneje se je "boss" Mr. Bruck peljal s svojim avtomobilom v mesto mimo tega kraja in je tam videl pet razbitih avtomobilov, ne da bi vedel, da je bil Dolfi v tej nesreči. Ko je bil že daleč naprej, mu je prišlo na misel, kaj pa če je Dolfi vmes, ker je vedel, da Dolfi tu čaka na avtobus. Takoj je klical na policijo in izvedel, da je neki Koritnik v tej nesreči.

Klicala me je na delo žena Francka in hčerka Anka — takoj smo šli v bolnico "Hotel Dieu". Poklical sem č. g. Boljko, da smo kaj več zvedeli o Dolfetu. Pripeljal me je v mesto, kjer je bil Dolfi. Prišli so vsi razvedrilo in okrvavljeni obleko. Slutili smo, da je bilo strašno. Čakali smo na izid operacije, ki je trajala dve uri.

Po dolgem čakanju nam je "nurse" povedala: obe nogi zlomljeni, močan udarec na malih prstih, pretrgano uho, leva noga počena in zmečkana, desna noga: kost počena po dolgem.

Zofka mi je poslala od doma pogrebno "parto" od Dolfetovega mojstra pri Jaxu v Ljubljani, ki je umrl 14. januarja, torej isti dan, kot se je Dolfi ponesrečil. Pisala je, naj mu jo pokažem.

Kake štiri dni kasneje je Dolfi že parkrat pogledal in smo že upali na bolje. Nekaj dni kasneje je dobil visoko vročino (106° F.) in so nas ob dveh zjutraj poklicali, da se bo najbrže poslovil... Bili smo vsi pri njem. A do šeste ure zjutraj je šlo na boljše in je imel samo 100° F. vročine. Bil je ves čas v nezvesti. Bog mu je to ohranil, da ni trpel. Ves je bil obložen z ledom. Vročina se je zopet dvignila in je ostala na 103° F. Težko je dihal. Zdravnik je omenil, da je tudi na pljučih nekoliko obolel; hotel je povedati, da ima pljučnico. To je gotovo dobil od ledu. V četrtek smo bili pri njem do devetih zvečer; to je bilo 6. februarja. Stalno je bil v nezvesti s kratkim in hitrim dihanjem. Spoznali smo, da bo šel danes ali jutri v lepši kraj... Ti ne veš, kako s strahom sem hodil spat in kako sem se vedno bal, da bo zazvonil telefon.

Cakal sem... ko pozvonil ob 2.15 zjutraj v petek, 7. februarja. "Nurse" je sporočila, da je Dolfi odšel. Umrl je točno ob 2.15 zjutraj — na svoj 57. rojstni dan. — Tako je šel za Ivanom tudi Dolfi.

Prepeljali smo ga v pogrebni zavod. Prosil smo prijatelje, da naj ne kupujejo vencev, da naj raje dajo za maše. A prijatelj je imel mnogo. Vsakdo je dejal: dal bom za oboje. Med našimi ljudmi je nastopila žalost. Veliko moč in fantov sem videl jokati kot otroke. Vsem je bil priljubljen. V soboto je bil že ves v vencih. Zvečer ob osmih je č. g. Boljka, ki je imel Dolfeta nad vse rad, opravil sv. rožni

venec in kratek nagovor o Dolfetu.

V nedeljo smo prišli skupaj s sestro Minko in z Anžičevimi. Z letališča smo šli naravnost v pogrebni zavod, kjer je že čakal č. g. Boljka, ki je opravil molitve in zopet govoril o Dolfetu. Za njim je spregovoril domobranec in pečovodja cerkvenega zbora g. Ivan Rabzelj, pa ni zdržal: zjokal se je. Tu smo vsi ena sama velika družina. Vsi za enega, eden za vse! Po govoru so fantje zapeli: Vigred se povrne.

V ponedeljek, 10. februarja, smo Dolfeta ob desetih dopoldne prepeljali v našo cerkev. Ob vходу so domobranci položili slovensko zastavo na krsto in jo odnesli pred oltar. Cerkev je bila polna. Med obredom velike črne svete maše je na koru prepeval pevovodja g. Rabzelj — domobranec. Č. g. Boljka se je v daljšem govoru poslovlil od Dolfeta. Vsi smo jokali, — ker smo ga imeli vsi tako radi.

Po obredih so ga domobranci odnesli iz cerkve v pogrebni avto.

Sprevod se je vil preko mesta; kakih 45 do 50 avtomobilov na vrh hriba Mont Royal na pokopališče. Po molitvah je zbor zapel "Vigred se povrne". Mnogi v zboru so Dolfetovi prijatelji in niso mogli zdrževati joka. Nato smo se kmalu razšli. Mnogi so šli na delo. Odtrgali so si par ur, da so mogli za pogrebom. Po sruju je bil pokojnik prava dobričina in je imel mnogo prijateljev. Ljudje ga ne morejo pozabiti.

Lepo se zahvaljujemo za prekrasni venec naše domobranske organizacije. Enako tudi inž. Francetu Grumu za lep venec. Prav tako se zahvaljujemo vsem iz Toronta, Rochestra, Chicaga, ki so nam telefonično izrekli svoje sožalje.

Anton Koritnik

Kanada obljubljenadežela za strokovnjake

OTTAWA, Kan. — Kanada ima 20 milijonov prebivalcev, zemlje pa na pretek, zato si lahko dovoljuje širokogrudno imigracijsko politiko, ki si pa ne razteza na nekvificirane kandidate za vseljevanje. Kdor lahko dokaže kvalifikacijo, nima težav z vselitvijo, naj pripada katerikoli narodnosti, rasi, veri, poreklu itd. Tako trdijo kanadske imigracijske oblasti. Številke jim dajejo prav.

V Kanadi živi danes okoli 5.5 milijona imigrantov, ki so bili rojeni na tujem ali pa so otroci imigrantov. Samo lani je dotok imigrantov znašal 200.000 duš, torej cel odstotek prebivalstva. Največ se jih po prihodu naseli na prostoru med Torontom in ameriško mejo. Četrtnina rojenih Kanadčanov je britanskega porekla, tretjina pa francoskega. Narasčanje prebivalstva gre pa v škodo francoske kvote, francoske družine imajo namreč najmanj otrok. Črncev je v Kanadi le malo, cenijo jih na 50.000.

Imigracijske oblasti so zelo elastične pri svojem delu in navedene na hiter postopek. Tako so na primer lani po avgustu dovolile imigracijo 10.000 češkoslovaških beguncev. Seveda ni vse idealno pri imigraciji. Velike težave povzročajo na primer pojmi o kvalifikaciji. Kanadske oblasti stavijo na priznanje kvalifikacije visoke zahteve, ki jih veliko številno držav zunaj Kanade ali ne pozna ali ne prizna. To daje povod za nesporazume in dela marsikateremu imigrantu velike sitnosti.

Ali bo tako močan dotok imigrantov delal težave kanadski domači politiki? Politični opazovalci mislijo, da zaenkrat še ne, da bo pa do težav gotovo prišlo, ako bo vseljevanje tako hitro narasčalo kot zadnja leta.

Če še niste naročnik AMERISKE DOMOVINE, postanite še danes!

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je 7. februarja 1969 v Gospodu zaspal naš ljubljani mož, oče, stari oče, brat, svak in stric

Adolf Koritnik

Pokojni je bil rojen 7. februarja 1912 pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani. V Kanado je prišel leta 1950. Pokopali smo ga 10. februarja 1969 na pokopališču Notre-dame des Neiges v Montrealu.

Slovesno pogrebno sv. mašo je opravil č. g. Stanko Boljka in se mu iskreno zahvaljujemo za vso naklonjenost, duhovno tolažbo in za opravljene obrede.

Prisrčna hvala Baragovemu društvu, ki je poslalo na pogreb svoje zastopstvo in poklonilo venec, prav tako lepa hvala za krasen venec Društvu slovenskih protikomunističnih borcev Tabor, tovarni Bruck, Bosina in Zuhar za poslano venec.

Globoko smo hvaležni pevcem Cerkevnege pevskega zbora in pevovodji g. Rabzelju, ki so zapeli pokojnemu vrsto lepih žalostink.

Vse naše bolečine slovesa darujemo Bogu v Njegovo večjo čast in slavo s ponižno prošnjo, da podeli duši pokojnega Dolfija svoj večni mir v družbi svojih izvoljenih.

Dragi Dolfi, počivaj v miru!

Zalujoci:

žena FRANCKA, ROJ. DIMNIK;
hčerka MAJDA, POR. MOZETIČ; hčerka ANKA;
brat TONE; sestra MINKA, por. ANŽIČ;
zet RUDI MOZETIČ; svakinja FRANCKA; svak JOŽE ANŽIČ;
nečak MIRO ANŽIČ; nečakinja MILENA, por. SLEMC; nečakinja ANKA;
nečakinji MARIJA in BETI; vnučkinja SUZI — KATJA
in vsi ostali sorodniki

Montreal, Cleveland, Ljubljana — Polje dne 25. februarja 1969.

KAREL MAUSER:

ROTIJA

"Ko bi Tineta prosila, da bi mi preskrbel kakšno službo", jo je nekajkrat zmotila neumna misel, ki jo je takoj odgnala. Ne, tudi črke mu ne piše. Naj se kar vlačijo po Kranju s Krevšovim. Vendar jo je bolelo, da se je niti s karto ne spomni. Vsaj za odpuščanje naj bi jo prosil. Dovolj hudega ji je prizadejal.

"Morda, da iz vsega ne bo nič", ga je vkljub zagrenjenosti skušala izgovarjati.

"Vprašal bi pa vendar lahko. Tudi mudilo se mu ni tako, da bi moral koj zginiti v mesto. Prav nalašč je to storil. Samo da se je umaknil."

Rotija ni mogla preboleti hudega. Strah jo je bilo bodočnosti. Zdaj bo še slo nekaj časa, toda kaj bo potlej? Ali naj leži v kajži? Ne enega ne bo, ki bi ji kaj postregel.

Marjeta? Ne bo ji odpustila, da je ni poslušala. Morda je še

Rotija se je vdala. Še vedno bo otrok na boljšem, da nima za očeta pijanca. Nič dobrega bi se ne naučil. Morda ga še poznal ne bo.

Le mlaček jo je pričela skrbeti. Delo ni lahko in na vse strani jo bodo vabili. Odrči bo težko, iti pa še težje.

Ko bi šla v Jelovco, se je spomnila neke noči. Gozdar vedno najema delavke. Kamenje tolčejo na novi cesti, prst presejajo, smrečice presajajo in jase pogozdujejo. Čez teden so v bajtah na Martinčku, v soboto pa hodijo domov. Še celo dekleta z Jamnika hodijo gori. Dobro zaslužijo, truda pa nimajo veliko. Vsaj toliko ne, kolikor ga ima ona z dnino. Kamenje lahko tolčeš sede in trpe samo roke, sajenje smrečic pa tudi ni težko.

Rotija se je kar oddehnila, ko je prišla na to misel. Tako bi se prtovskim jezikom še najboljšo ognila. Vsaj za nekaj časa. Tudi zaslužila bi toliko, da bi se, ko bo prišel čas, kako že prerinila. Čez zimo jih gozdar tudi nekaj rabi, da sušijo storže in pripravljajo seme. Sama bi se ponudila, samo da bi ostala gori.

Misel ji je čezdalje bolj godila. Da, delo na Jelovci, to bi bilo nekaj zanjo. Gozdar Lovrenc ni slab človek. Dekleta ga zelo pohvalijo. Nobene preveč ne sili z delom in če je katera kak dan bolj narobe, je dovolj, da le malo brnja.

"K njemu stopim", se je Rotija oklenila misli. "Če me vzame, sem vsaj za nekaj mesecev rešena. Počasi bom sporočila Marjeti kako je z menoj. Morda me bo razumela in se pri Skovincu potegnila zame. Da me le v kajži obdrži, da mi ne bo treba laziti v bolnico." Kar znova je zadihala. Neka doslej neznanast se ji je sprellila po udih, da ji je srce hitreje utripalo.

"Mati sem. Otrok raste v meni. Čeprav je iz greha, bo vendar samo moj. Meni bo podoben. Saj je zdaj tako pušto v kajži, ko sem sama. Za očeta mu bo moje trpljenje. Morda bo boljše zanj kot pravi oče."

Kar lahko se je umirila, ko se je spomnila na Tineta. Ob njem bi tako ne imela življenja. Morda bi jo sčasom še tepel, kakor je njegov oče mater.

"Da, h gozdarju stopim na Martinček."

In začela je moliti, da bi njena pot ne bila zastojna.

Koj drugi dan je šla. Najprej v Dražgoše. Steze ni preveč poznala in bala se je, da bi kje zašla. Od Dražgoš je zavila v goro. Pot je bila dokaj strma in večkrat se je morala oddihavati. Vendar jo je zeleno smrečje kar nekam olajšalo. Glasovi ptičev so se sprenjali med vejami. Največ je bilo siničk, le zdaj pa

zdaj je bilo slišati voľto udarjanje žolne, ki je preskušala bolno deblo.

Precej mokra je prišla Rotija na vrh. Ustavila se je in obrišala pot. Daleč za njo je stal v soncu Sv. Križ, Prtovč se je samotno naslanjal ob Ratitovec.

"Da bi mi ne bilo treba več iti nazaj", je zaželela. Čutila je, da se ji noge tresejo.

"Morda me Lovrenc le vzame", je upala.

Še enkrat se je ozrla na Prtovč in šla naprej. Do Kališnika je bila še cesta, na Kališniku pa je morala zaviti na stezo.

"Kam pa kam, Rotija?" jo je ustavil znan glas.

"O, ti si Jernej", je Rotija brž spoznala Marjetinega brata. "Kaj pa počneš todle?"

"Les podiramo za Vehovca, da bo pozimi kaj voziti. Kam pa ti tako sama?"

"Na Martinček za službo vprašat." Rotiji je bilo nerodno.

"Kaj nisi več v Skovincevi kajži?" Jernej jo je začudeno gledal.

"Se, toda rada bi tudi v denarju kaj zaslužila. Saj veš, kako je. Samo z moko ne moreš vsega kupiti. Človek pa potrebuje to in ono."

"Kaj pa Marjeta?" se je Jernej pozanimal za sestro. "Drugo nedeljo kanim priti na Prtovč, če se mi bo dalo. Navadil sem se gmajne, da mi ni več za ljudje."

Jernej je bil zgovoren. "Marjeti je kar dobro. Nič ji ne manjka, radi jo imajo in pridna je kakor zmerom."

"Za Zidarčkovga sem slišal, da je šel v Kranj. Vem, da na Prtovču nobeden ne joka za njim."

"Ze dolgo je, kar je šel. Nič ga ni škoda. Vaši ni bil v čast." Rotija je zardela in pogledala v tla.

"Zate je nemara še najbolj prav. Marjeta mi je nekaj povedala, da se je za teboj poganjal. Kaj bi ti z njim? S pijancem ni dobro voziti."

"Saj nisva bila prijatelja", se je Rotija splašila. "Za menoj je pa res šel." Bila je v zadregi, da tudi Jernej ve marsikaj.

"Zdaj pa misliš na Martinčku

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Delo za moškega
Livar ali vrezovalec dobi delo. Dobra plača od ure in nadurno. Kličite 268-5598. (41)

Male Help Wanted

TOOL ROOM

Machinists

Opportunity for steady good paying year-around work with plenty of OVERTIME. Excellent location near the Shoreway — St. Clair.

KROMEX

880 E. 72 St.
361-2925 (40)

Part Time Work

For high school boys. After school and Saturday mornings. Job involves cleanup, material handling and light maintenance in neighborhood factory.

VALEN MFG. CO.

6725 Machinery Ave.
1 block north of St. Clair at E. 70 (39)

Male Help Wanted

Young, strong man, willing to work in warehouse. Must speak English. See Mr. Lewis.

OHIO FURNITURE CO.

6321 St. Clair Ave. (42)

MALI OGLASI

Hiši naprodaj

Ranč hiša s 3 spalnicami in polno letno hišico na ¼ akra velikem lotu. Predeljena klet, ogromna lotu. Predeljena klet, ogromna 2-družinska v Grovewood okoli. Za pojasnila pokličite MILKO: 261-1182.

Wm. T. Byrne Real Estate
261-5100

ostati?" je Jernej videl, da ji pogovor o Tinetu ni ljub.

(Dalje prihodnjič)

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

Naprodaj

Mala strojna delavnica, v obratu že 47 let. Splošno strojništvo in mehanika. Poceni. Kličite podnevi: 641-9214, ob večerih 524-7191. (39)

Stanovanje oddajo

Trisobno stanovanje s kopalnico, na novo dekorirano, oddajo. Kličite 731-9431. (39)

Stanovanje iščem

Iščem 3-sobno opremljeno stanovanje v St. Clairski slovenski naselbini. Kličite HE 2-0790 od 6. do 7. ure zvečer.

Euclid — Holy Cross

Dobro zgrajena semi-ranč hiša, 3 spalnice, 2 spodaj, ena velika zgoraj, polna klet, priključena dvojna garaža, ekstra velika kuhinja, Florida rm. (breezeway). Blizu bus linije, trgovin in šol. \$29,900.

Willoughby Hills

Okolica novih hiš, loti 100x400, tri nadstropne, tri in 4 spalnic. Izberite si svoj dom.

UPSON REALTY

499 E. 200 St. RE 1-1070 (43)

Accordion For Sale

Excelsior Accordiana Accordion 120 Bass. 5 switches amplified. Excellent condition. Call UT 1-4076. —(43)

Kupim mlin

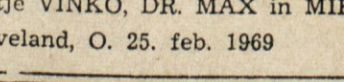
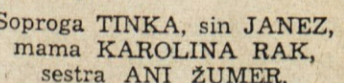
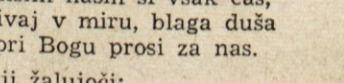
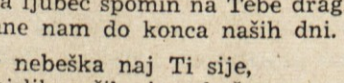
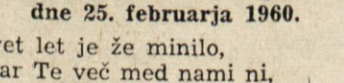
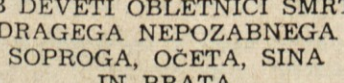
Ročni mlin za mletje grozdja kupim. Ponudbe na: Marko Čačić, 5710 Bonna Ave., Cleveland, Ohio 44103, telefon 431-6074.

Lastnica prodaja

v Mariboru, Jugoslaviji, dobro zgrajeno hišo s 6 sobami, 2 kuhinji, kopalnica, shramba, klet, vodovodna napeljava, novo zgrajena delavnica, lep vrt, nasajena brajda in sadno drevje. Stanovanje vseljivo. Cena \$16.000. Pišite na: Mrs. Angela Matej, Cresser Ave. Box 17, R. R. 1, Whitby, Ont. Canada, telefon: 668-8539. (21,25 feb)

Prodaj hišo v Sloveniji

Dvo-stanovanjsko v bližini Postojne, 5 spalnih sob, 2 kuhinji. Vsako stanovanje svoj vhod. Poleg hiše hlev, drvarnica in drugo. Obsežen vrt, poleg vrta 2 gozdni parceli. Cena za vse skupaj samo \$4.500. Naslov se dobi v upravi Ameriške Domovine. —(25,28 feb)

Slaščičarna naprodaj

Dolgoletna slaščičarna v st. clairski okolici z C-2 licenco je ugodno naprodaj zaradi smrti. Eden ali dva trgovinska prostora. Kličite EX 1-7020.

—(41)

POZOR

Kadar nameravate kupiti ali prodati vašo hišo, lot, prazno zemljo ali farmo, kličite nas. Točna postrežba.

JOHN KNIFIC REALTY

481-9980 820 E. 185 St. (Tues.x)

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejshe vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)

351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove jemamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

DOBRO VOLJO USTVARJA — Marinski kaplar Thomas P. DiPrima iz Chicaga, Ill., si je naložil na pleča Vietnamčaka v vasi Ky Lien pri Chu Lai, kjer je važno marinsko oporišče v Južnem Vietnamu, da bi si pridobil njegovo prijateljstvo in z njim prijateljstvo drugih domačinov.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

PHARMACY FOR SALE

By owner. Well established. Good Suburb location. Under \$30,000. PH. TR 9-1400 (40)

RECORD-CARD SHOP.

Established 37 years.

Priced for quick sale by owner. PH. 434-3737 (40)

RESTAURANT AND CARRY OUT

SEA FOODS

In Maywood. Good business. Priced for quick sale by owner. Call 344-3000 (40)

Milk Rte. 3300 points.

Compact. 4 Sq. blocks. 3 days week.

Earns over \$200.00

Phone 677-7539 (40)

FEMALE HELP

HOUSEMAIDS

Full and part time at the New RAMADA INN good wages. Excel. working cond. transp. provided if needed. Call 325-2900 Mr. Renz (42)

Light Secretarial

Industrial distributor looking for someone with typing and light shorthand background.

- Salary Commensurate with Experience.
- Excellent Opportunity for Advancement.
- Modern Air-Conditioned Offices.
- 5-day Week.

Bosler Supply Co.

1935 S. Wabash Avenue
Chicago, Illinois
Tel. VI 2-6800 (39)

FEMALE HELP

REGISTERED NURSES

AND LICENSED PRACTICAL NURSES
NEEDED IMMEDIATELY

to staff new 200-bed wing of the

WESLEY MEDICAL CENTER

550 North Hillside, Wichita, Kansas 67214

MINIMUM SALARIES FOR R.N.'s \$528.00 MONTHLY

(This will move to \$580.00 as of January 6, 1969)

MINIMUM SALARIES FOR L.P.N.'s \$346.00 MONTHLY

(This will move to \$381.00 as of January 6, 1969)

Excellent working conditions and employee benefits, plus shift and weekend differential. Relocation assistance.

Contact Mrs. C. LINDLEY, Dept. AD

Director of Nursing. Or the Personnel Office
by letter or telephone collect

316—MU 5-2151 (39)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

WISCONSIN. Eagle Lake. Year round home. 4 doors to beach. 4 rms. fin. 2 unf. Under \$10,000. Ph. 863-3975 (39)

OAK LAWN — 7 rm. bi-level. Roman brk. 2½ car gar. side dr. lot 50x138. 3 bdrm., 1½ ba. "L" shaped liv. rm., din. rm. rec. rm. Vic. 104th & Crawford. By appt. PH. 423-8439 (41)

LINCOLN, LAWRENCE AND WESTERN

By owner. St. Matthias par. 3-6½ rm. brk. 2 car gar. Like new ba. Sun parlor, encl. back porch. Owner's Delight. Pan. recreat. rm. dream kit., air-cond. Immd. occup. A Must To See. By appt. only. Mid 40's. 334-5206 (40)

HOUSEHOLD HELP

COOK — CHILD CARE

Live in. Own room and bath. Travel to Fla. for winter mos. Exc. references. Start at \$65. Phone FA 3-0700 (40)

HOUSEKEEPER — CHILD CARE

Hyde Park area. 20 to 45 yrs. 5 days Monday thru Friday. 7:45 A.M. to 3:45 P.M. PH. 332-2759 (40)

Male & FEMALE HELP

WANTED MAN OR

WOMAN DISHWASHER.

Part time. 3 Days a week.

CALL JERRY

PH. 442-7201 (40)

MALE HELP

MECHANICS

Exp. on Diesel & Gas Engines. No age limit. Good working conditions. Permanent.

LASHAM CARTAGE CO.

2331 S. WOOD (40)

V BLAG SPOMIN

OB SEDMI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINULA NAŠA LJUBLJENA MAMA, STARA MATI IN SESTRA

Jennie Tekavec

Izdihnila je svojo plemenito dušo dne 25. februarja 1962.

Daruj, Gospod ji mir, naj večna luč ji sveti, ker si dobrote vir, uživa raj naj sveti.

Zalujoci:

sin JOSEPH,

hči MRS. ROSE MIKLAUV

in OSTALO SORODSTVO

Cleveland, O. 25. februarja 1969